

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Svmma Casvvm
Conscientiæ, Sive De Instrvctione Sacerdotvm Lib. VII**

Toledo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

15. De impedimentis criminis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

impedimento contrahere, nisi contemptus esset, sed veniale. Sed non auderem ego affirmare, si scienter contrahat, nec video, cur priora obligent sub mortali, & hoc non.

De impedimentis criminis.

C A P V T X V .

Aliquot sunt crimina, propter quae homo prohibetur, ne possit contrahere, in pœnam criminis, & peccati commissi; contractum tamen matrimonium tenet, nisi aliud obstat impedimentum.

Primum crimen est incestus, cum consanguinea coniugis usq; ad 4. gradum: v.g. si vxor tecum habeat cum consanguineo viri intra 4. aut vir cum vxoris consanguinea, mortuo altero, non potest amplius contrahere ad modum prædictum. Ita habetur cap. i. de eo, qui cognoscet consanguineo uxo.

Alterum crimen est vxoricidium. Qui suam vxorem occidit, non potest contrahere cum alia. 23. quæst. can. admoneare. Et aduerte, quod si id facit intentione contrahendi cum adultera, non potest contrahere cum illa, & contractum est nullum; tamen si sine hac intentione facit, tunc est huiusmodi impedimentum, etiam si facit respectu aliarum ab adultera. Sed hoc impedimentum non procedit in uxore occidente virum, quia nullus est canon de hoc, ut tenet Armill. §. 58.

Tertium crimen est, raptus alienæ sponsæ: qui enim rapuit alienam vxorem vel sponsam, non potest contrahere. 27. q. 2. can. statutum.

Quartum est, cum quis sit susceptor filij proprii malo animo, ut contrahat cognitionem cum uxore, ne reddat debitu; talis enim, mortua uxore, non potest cum alia contrahere 30. q. 1. cap. de eo.

Quintum est, occidere sacerdotem, cap. qui presbyterum, da pœnit. & remiss. sed ibidem Panorm. limitat, dummodo sit in iudicio damnatus de tali crimine.

Sextum est, si quis monialem in uxorem accepit. 27. qu. 1. can. hi vero. Hæc sunt crimina, propter quæ homo à matrimonio contrahendo prohibetur. Armill. §. 60. pura. hæc omnia non prohibere sub mortali; sed, ut iam dixi, non id auderem affirmare: non enim talis prohibitor fieret, & pro crimi-

ne tam graui, nisi obligaret sub mortali. Vnde cum sciens quis contrahit, & absque dispensatione, quam Episcopus potest dare, vix a peccato mortali excusarem, quamvis non constanter affirmem.

De Sponsalibus: quae dicantur sponsalia, & quibus modis contrahantur.

C A P V T XVI.

Spousalia sic posse describi videntur, *promissio mutua futuri matrimonij, signo sensibili expressa.* In qua descriptione tria sunt partes.

Prima est, *promissio futuri matrimonij:* non enim sponsalia sunt matrimonia; nec enim sunt per consensum & verba praesenti, sed de futuro.

Secunda pars est, *mutua:* debet enim esse ex uterque parte, puta, viri, & foeminae promissio: cum enim unus tantum promittit, tenetur quidem ratione promissionis, servare quod promisit, tamen non sunt sponsalia: debet enim in unum alter alteri promittere; ob id, in plurali dicantur sponsalia.

Tertia pars est, *signo sensibili expressa:* hoc enim in matrimonio & sponsalibus necessarium est; vt consensus & promissio signo aliquo sensibili, verbo, nuto, aut alio modo significatur; vt, si duo inuicem sibi promitterent, tamen esset interior tantum promissio, tunc uterque obligaretur servare promissum; tamen non dicerentur sponsalia, nisi promissiones exterioris innorescerent ipsis. Ex his duo sequuntur.

Vnum est, cum sponsalia sint promissiones quædam contrahentium, & promissio sit actus rationis, non sunt sponsalia, nisi inter habentes usum rationis. Vnde canones determinarunt, vt ante septennium non essent valida sponsalia, a primico, de desponsat. impub. in 6.

Alterum est, cum sponsalia sint promissiones matrimonii, sequitur, vt in omnibus casibus seu impedimentis, in quibus matrimonium non potest fieri, etiam sponsalia nulla sint: non enim promissio eorum, quæ fieri non possunt, aut licet fieri non possunt, efficaciam habet. Per hanc notam est, quæ dicantur sponsalia.

Nunc